

VEJLE STJERNEN 8.NOV.2013

DEEP STORAGE PROJECT

Kunstnerisk intention

Man kan lægge alt i sin egen opfattelse af et kunstværk, og med risiko for at forurene den individuelle oplevelse af dette værk, forsøger jeg alligevel hermed en kortfattet beskrivelse af den kunstneriske intention.

I forbindelse med mit 'Deep Storage Project', er det, som tidligere nævnt, planlagt, at en otte meter stor stål-stjernesulptur med fem tusind dna-prøver, skal sænkes 11 km ned i Marianergraven i Stillehavet slutningen af 2013. Skulpturen er vurderet af ingeniører til at kunne bestå i ca 15.000 år, på grund af iltforholdene. Denne dybhavssulptur vil have fem lignende søstersulpturer placeret på land rundt om i verden, som skal referere til den nedsænkede. Den første landbaserede skulptur skal op i Vejle.

Den underliggende ide med hele projektet handler om bevaring af kulturel værdi og menneskets rolle heri. Kunsthistorien er fyldt med oplysninger, tanker og søgen efter erkendelse, der skaber en flydende strøm af kunstværker, som både bevarer og formidler viden om samtidens tanker.

Stjernesulpturen og Deep Storage Project handler om at monumentalisere denne spændende søgen og bevaring af kultur. Det er en udforskning af de helt store spørgsmål i forhold til evighedsbegrebet og et forsøg på at invitere kunstbeskueren med ind i processen og helt med ind i selve værket. Kunsten er på mange måder menneskets måde at bevare sig selv på. Er mennesket et kunstværk? Er det det værd at bevare? Og hvordan?

Der er således mindst fem sammenkædede hovedtemaer i min kunstneriske intention for Stjernesulpturen.

- Fremmedobjektet
- Sikker DNA beholder
- Menneskets søgen efter viden om sig selv
- Den gådefulde geometri
- Hvorfor bevare kultur

Tidligt i processen forestillede jeg mig, at den stjernesulptur, der skulle sænkes ned i Marianergraven, skulle være 'ekstrem civiliseret' og tydelig 'ikke-naturskabt' og derved adskille sig fra de naturskabte organiske elementer på havbunden. Den skulle signalere, at her var noget 'særligt' og 'ikke-tilhørende'. Den skulle vise, at her var 'noget' som skulle sikres og være i sikkerhed imod de ekstreme forhold på elleve kilometers dybde. Den skulle være skarp og afvisende, og samtidig være gådefuld og stjerne-refererende. Den skulle derfor være et sikkert depot, nærmest umulig at nå til, og alligevel genkendelig når man først havde trodset det ekstreme vandtryk på tolv tons pr kvadrat cm.

Skulpturen skulle henvise til 'en stjerne på himmelvævet', som noget uopnåeligt i det skrigende uendelige verdensrum, og samtidig som en falden stjerne, indeholdende koden til menneskelig eksistens. Derved kunne jeg henvise til spørgsmålet om, hvorvidt mennesket og kultur var noget, som burde bevares og sikres og hvorfor.

Jeg har nu taget over tre tusinde dna-prøver fra folk verden over og får løbende emails fra folk rundt om på kloden, der ønsker at få et gør-det-selv-kit tilsendt. Ud over at være et lokalt forankret monumnet, er Stjerneskulpturen i Vejle et monument over disse generelle kulturbevarende overvejelser.

Den uudtømmelige og uopnåelige kilde af viden til forståelse af verden er ligeledes et tema i skulpturens udseende. Udfordringen i, at mennesket ikke forstår sig selv og sine omgivende strukturer i sin egen samtid, indeholder for mig et interessant følelsesmæssigt modsætningsforhold.

På den ene side har vi glæden ved den rå menneskelige nysgerrighed, der både har skabt atombomber og poliovacciner og på den anden side har vi den sokratiske melankolske erkendelse af, at vi aldrig kommer til at forstå det hele. Det er den helt store fortvivlelse, der kolliderer med den helt store jagt på viden og erkendelse. Et klassisk menneskeligt vilkår.

Men hvordan ses dette dilemma i stjerneskulpturen? Jo, stjerneskulpturen er udtænkt til at være ikke-periodisk og ikke-deterministisk. Det vil sige, at den hverken har en logisk geometri, og ej heller en aflæselig gentagelse.

Som nævnt er jeg fascineret af, at vi mennesker ikke ved meget om, hvordan tingene hænger sammen i vor tid. Vi ved for eksempel stadig ikke hvorfor vi er født, og hvordan vi laver kold fusion. Derimod ved vi lidt om, at vi brænder kloden af for råstoffer og at vi ikke rigtig har en nødplan.

Vi føler, at vi ved mere om folk i fortiden, end de vidste om sig selv på deres tid. Pointen er selvfølgelig at, hvis nogen kloge væsener i fjern fremtid skulle finde Stjernen på havbunden, vil de måske himle med deres øjne og tænke: "Åh, var det virkelig alt, hvad de kunne diske op med dengang, en sølle primitiv 'X2Tα?-figur', men se her, her ligger nogle dna-koder, lad os se om vi kan genskabe disse væsener."

Projektet er ikke et videnskabeligt værk med kunstneriske tendenser. Det er et kunstnerisk projekt med ægte videnskabelige aspekter. Selvfølgelig handler projektet ikke kun om at redde menneskeheden, men snarere om at skabe en social skulptur, en hyldest og en anledning til at tænke over kunst og mennesker som bevaringsmekanismer, fysisk såvel som tankemæssigt. DNA-prøverne er samlet ind fra kunstinteresserede folk på tværs af kultur, geografi, politik, race og religion, og når man tænker over det, er det vel ikke de værste verdensborgere i en ny tid?

DIGT

Filosof, mag. art og Dr.phil Ole Fogh Kirkeby har været rådgiver på flere af mine projekter og i denne forbindelse har han skrevet et digt i 2010, der beskriver hans møde med projektet.

“The Deep Storage Project”

Er vi i stand til at stoppe tiden?

I det mindste kunne vi bekæmpe den
ved at affyre et stjernesud faldende fra vores drømme ned i det bundløse hav

At affyre en stjerne i stand til at modstå trykket
og fyldt med spor af hukommelse
beregnet til at overvintre inde i tid

Et gidsel af det virtuelle
men også af det, som vi kunne stadig have været
teknologisk Christus Victor

Et offer for vores egen ødelæggelse af naturen

En forsoning med en vred mor gud
- denne gang -
blodet af mennesket

En nedstigning til det iskolde helvede
venter 500 år på opstigning

At alliere sig med udviklingen ved at indkapsle sig
for endeligt at blive fundet
som spor af tabt tid
som erindringer om fremtiden

Den ultimative gave
generøsiteten fra væsenernes væsen

Og så en dag er miraklet kommet
En stjerne af stål og is
stigende mod himmelhvælvet
fra havets bund

Budskabet til alle universer
at livet har været her